

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

<u>Wprowadzenie</u>	2
<u>Dlaczego krótkie filmy? Dlaczego pedagogika medialna?</u>	3
<u>Koncepcje</u>	6
Przygotowanie grup	6
Wycieczka i wprowadzenie tematyczne	7
Zadanie z konkretnym pytaniem	8
Etap pracy	8
Informacje zwrotne i dyskusja	9
Koncepcje pilotażowe	10
Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau	10
Miejsce pamięci obozu koncentracyjnego Mauthausen	12
<u>Doświadczenia</u>	14
<u>Warunki ramowe</u>	15
<u>Materiały</u>	17
Produkcja wideo	17
6 wskazówek: Produkcja wideo za pomocą smartfona	17
6 wskazówek: Sposoby narracji (storytelling)	19
Edycja wideo za pomocą aplikacji CapCut	20
Krótkie filmy w miejscach pamięci? Dlaczego?	22
Zalecenia dotyczące sprzętu i oprogramowania	22
Nota prawna	23
<u>Załączniki</u>	
Szablon: Wzór Deklaracji o wyrażeniu zgody	24
Szablon: Burza mózgów	26
Szablon: Scenopis	27

Wprowadzenie

Obecnie TikTok, rolki na Instagramie oraz szorty w serwisie YouTube pełnią rolę kluczowych mediów, z których młodzi ludzie korzystają, aby czerpać informacje, wyrażać siebie i wymieniać się pomysłami. Platformy te szybko się rozwijają i kształtują sposób, w jaki ich użytkownicy postrzegają otaczający ich świat.

Miejsca pamięci zajmujące się narodowym socjalizmem i Holokaustem zareagowały na ten rozwój wydarzeń, uruchamiając własne kanały na odpowiednich platformach i próbując dotrzeć ze swoimi tematami do szerokiego grona odbiorców.

Dzięki międzynarodowemu projektowi „Krótkie filmy, trwałe wspomnienia” (ang. „Short videos, lasting memories”) Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau (Niemcy), Miejsce Pamięci Obozu Koncentracyjnego Mauthausen (Austria), Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu (Polska), Muzeum Yad Mordechai (Izrael) i democ (Niemcy) postanowiły pójść o krok dalej w swojej eksploracji krótkoformatowych filmów wideo: Celem było sprawdzenie, w jaki sposób format ten może być wykorzystywany jako narzędzie edukacyjne w miejscach pamięci i spotkań. Jako sposób wyrażania siebie, krótkie filmy wideo są dziś bliższe wielu młodym ludziom niż konwencjonalne media oraz środki przekazu, takie jak plakaty, dyskusje grupowe czy prezentacje. Ich zastosowanie w miejscach pamięci oferuje zatem młodym ludziom możliwość znalezienia własnych sposobów radzenia sobie z tematami narodowego socjalizmu i Holokaustu, które są bliskie ich własnemu życiu.

W ramach czterech wspólnych warsztatów w 2024 r. partnerzy projektu opracowali koncepcję wykorzystania krótkich filmów wideo jako narzędzia edukacyjnego w pracy na rzecz kultury pamięci z młodymi ludźmi. Koncepcje zostały przetestowane i przeanalizowane z młodymi ludźmi podczas czterech warsztatów pilotażowych.

Niniejsza broszura przedstawia opracowane podejścia koncepcyjne i zdobyte w ramach ich zastosowania doświadczenia, a tym samym oferuje osobom pracującym w miejscach pamięci, nauczycielom i multiplikatorom (najczęściej pedagog, wychowawca, ale także student zajmujący się koordynowaniem projektów z zakresu wymiany międzynarodowej uczniów i studentów, przyp. tłum.) w pracy edukacyjnej impulsy do włączenia krótkich filmów wideo do ich zestawu narzędzi edukacyjnych. Celem jest zachęcenie ludzi do postawienia pierwszych kroków w pracy edukacyjnej przy użyciu krótkich filmów.

Projekt jest finansowany przez Fundację EVZ i Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych w ramach programu „Młodzież pamięta” (niem. JUGEND erinnert).

A YOUNG PEOPLE remember international project

Dlaczego krótkie filmy? Dlaczego pedagogika medialna?

Krótkie filmy wideo w kontekście miejsc pamięci i działań upamiętniających nadal traktowane są z pewnymi zastrzeżeniami. Nierzadko zdarza się, że nauczyciele instruuja swoich uczniów, aby podczas wycieczki trzymali telefony komórkowe schowane w kieszeniach. Oprócz obawy przed rozproszeniem uwagi, w geście sięgnięcia po smartfon zawarte jest też coś lekceważącego. Odwoływanie się do pedagogiki medialnej i projektów wideo jest również często postrzegane przez wychowawców jako coś bardzo skomplikowanego lub czasochłonnego.

Istnieją dobre powody, aby używać smartfonów do angażowania się w tematy dot. narodowego socjalizmu i Holocaustu oraz do znalezienia świadomego podejścia do związanych z nimi przestrzeni w medialnym dyskursie.

Tobias Ebbrecht-Hartmann (Uniwersytet Hebrajski w Jerozolimie) i Susanne Siegert (twórczyni, @keine.erinnerungskultur) rozmawiali z zespołem „Krótkie filmy, trwałe wspomnienia” (ang. Short videos, lasting memories) o potencjale, jaki wnoszą ze sobą krótkie filmy. [Link ↗](#)

Krótkie filmy wideo oferują szerokie możliwości tworzenia nowoczesnej i zorientowanej na grupę docelową historycznej działalności edukacyjnej. W świecie, w którym platformy mediów społecznościowych stają się centralnym punktem kontaktu dla wielu młodych ludzi w celu zdobywania i dzielenia się informacjami, krótkie filmy mogą stanowić pomost między złożonymi tematami historycznymi a życiem młodych ludzi. Umożliwiają one przekazywanie trudnych i często obciążających emocjonalnie treści w formie, która jest znana i atrakcyjna dla wielu młodych ludzi.

Kluczową zaletą krótkich filmów jest ich łatwa dostępność. Po krótkim wprowadzeniu, jeśli takowe okazuje się konieczne, są one również stosunkowo łatwe do wykonania przez uczestników w ramach warsztatów w miejscach pamięci i instytucjach edukacyjnych. Czynniki zakłócające inne metody, takie jak obawy przed wyrażeniem siebie na piśmie lub w kreatywny sposób na plakacie, zostają zatem wyeliminowane. Z uwagi na fakt, że wspólna produkcja wideo w małych grupach wiąże się z bardzo różnymi zadaniami (takimi jak praca z kamerą, montaż, podkładanie głosu), istnieje wiele różnych sposobów zaangażowania poszczególnych osób. Łatwa dostępność umożliwia aktywne zaangażowanie się w tematy historyczne, które często są postrzegane jako abstrakcyjne lub odległe.

Pedagogika edukacyjna kładzie nacisk nie na sam produkt końcowy, który w przypadku opracowanej koncepcji nie podlega publikacji, co jest w wyraźny sposób komunikowane, ale na proces uczenia się i doświadczania, który jest promowany poprzez aktywne zaangażowanie w treści medialne. Deklarowanym celem jest nauczenie młodych ludzi umiejętności wykraczających poza czysto techniczną produkcję medialną, takich jak krytyczne myślenie, zdolność do refleksji, umiejętność postrzegania siebie i innych oraz doświadczenie w uczestnictwie w dyskursie społecznym. Zasady te są powiązane z podstawowymi celami edukacji politycznej, w szczególności z celami edukacji historyczno-politycznej obejmującej tematy związane z ofiarami zbrodni nazistowskich.

Dzięki swojej łatwej dostępności, szerokiej gamie opcji artystycznych i zażyłości młodych ludzi względem znanych sobie medialnych sposobów wyrażania, krótkie filmy oferują nowe możliwości wytworzenia osobistego stanowiska wobec wydarzeń historycznych. Uczestnicy mogą aktywnie zawierać własne perspektywy i pytania, angażować się w postaci historyczne lub wydarzenia oraz wyrażać własne myśli i uczucia. Medium pozwala im prezentować złożone treści w sposób, który sami uznają za sensowny oraz istotny. Tworząc własne filmy, młodzi ludzie intensywnie angażują się w ich treść, muszą wyszukiwać odpowiednie informacje, snuć refleksje, przelewać swoje myśli w jasny sposób na scenariusz i wyciągać wnioski z tego, czego się nauczyli.

Kluczowe jest, aby droga zmierzająca do utworzenia gotowego filmu była pokonywana w asyście oraz poddawana krytycznej refleksji. Osoby prowadzące warsztaty konfrontują uczestników z pytaniami, w jaki sposób mogą przelać historię, pamięć i własne przemyślenia związane z opracowywanym tematem na krótki, zwięzły format wideo: „O czym będzie Twój film?” Ten proces twórczy stanowi wyzwanie dla młodych ludzi, aby zaangażowali się w treści historyczne na poziomie, który nie jest czysto konsumpcyjny lub powtarzalny, ale aby sformułowali własne myśli i podzielili się nimi z innymi. Celem pedagogiki medialnej jest, aby uczestnicy wyrazili swoje indywidualne poglądy na ten temat poprzez produkcję wideo, a tym samym stali się aktywnymi twórcami i nosicielami wydarzeń historycznych.

Podczas warsztatów kierownictwo dba o to, aby młodzi ludzie nie byli poddawani presji stworzenia filmu „idealnego”. Zamiast tego każdy materiał, każdy pomysł i każda perspektywa są traktowane z szacunkiem. Niemniej jednak krytyczna refleksja nad filmami wyprodukowanymi podczas warsztatów odgrywa ważną rolę: Niektóre treści w filmach oraz związane z nimi przesłania i implikacje zostały wspólnie omówione przy zachowaniu należącego szacunku. W ramach tego procesu uczestnicy uczą się brać odpowiedzialność za swoje podejście do zaprezentowania historii oraz rozpoznawać znaczenie i zakres własnych działań w szerszym kontekście społecznym.

Uczestnicy doświadczają poczucia własnej sprawczości poprzez wyrażanie własnych perspektyw i myśli w kreatywnym formacie. W ten sposób dowiadują się, że ich poglądy są traktowane w poważny sposób i że oni również mogą w znacznym stopniu przyczynić się do upamiętnienia historycznych wydarzeń. Centralne procesy myślowe, które są przeprowadzane indywidualnie i w grupie, trwają dłużej po warsztatach ze względu na ten ładunek emocjonalny.

Krótkie filmy wideo nie są zatem nowoczesnym, modnym celem samym w sobie, ale środkiem umożliwiającym uczestnikom warsztatów aktywne, samodzielne i refleksyjne zaangażowanie się w tematy związane z narodowym socjalizmem, Holokaustem i pamięcią historyczną.

Koncepcje

Różne warunki panujące w miejscach pamięci oraz wymagania i potrzeby uczestników sprawiają, że konieczne jest dostosowanie koncepcji warsztatów przed każdorazowym ich rozpoczęciem.

Trzy instytucje pamięci i edukacji, Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau, Miejsce Pamięci Obozu Koncentracyjnego Mauthausen i Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu, przetestowały swoje trzy indywidualne koncepcje podczas warsztatów pilotażowych. Co do zasady proces składający się z następujących elementów okazał się skuteczny i w wielu przypadkach mógł nawiązać do istniejących formatów warsztatów.

Przygotowanie grup

Wstępna dyskusja z towarzyszącymi nauczycielami, przygotowanie grupy do wizyty w miejscu pamięci i praca z krótkimi filmami jest przydatna na potrzeby realizacji warsztatów. Podobnie jak w przypadku innych formatów warsztatów, ważne jest, aby najpierw wspólnie wyjaśnić, jaką wcześniejszą wiedzę i oczekiwania wnoszą ze sobą uczestnicy oraz czy należy ustalić specjalne cele tematyczne.

Ponadto, w miarę możliwości, przydatne może być wcześniejsze wprowadzenie techniczne do podstaw produkcji wideo. Projekt „Krótkie filmy, trwałe wspomnienia” (ang. Short videos, lasting memories) oferuje krótkie filmy edukacyjne na temat produkcji wideo, sposobów narracji (storytelling) i edycji wideo, które można obejrzeć i omówić w klasie z wyprzedzeniem. Takie przygotowanie oznacza, że młodzi ludzie będą już w posiadaniu podstawowej wiedzy na temat pracy z wideo i mogą bardziej skoncentrować się na treści samych warsztatów. Zaleca się zachęcanie liderów grup lub nauczycieli do wcześniejszego zapoznania się z tymi materiałami z młodzieżą w celu wyjaśnienia wszelkich niejasności lub pytań natury technicznej.

Ponadto należy z góry określić warunki ramowe dot. niezbędnego wyposażenia i ochrony danych: Udzielenie zgody młodym ludziom na korzystanie z własnych urządzeń okazało się praktycznym podejściem. Dla każdej podgrupy składającej się z trzech do czterech osób co najmniej jedno urządzenie powinno być wyposażone w odpowiednie oprogramowanie (CapCut, TikTok lub podobne); wyposażenie pomocnicze, takie jak statywy, gimbale lub mikrofony, powinno zostać zapewnione przez instytucje edukacyjne, ale może być również przyniesione przez uczestników.

Podczas pracy z krótkimi filmami wideo generowane są dane osobowe, które, w zależności od kraju i regionu, podlegają zazwyczaj szczególnej ochronie przez prawo i przepisy o ochronie danych. Uczestnicy powinni zostać poinformowani, że niektóre programy i aplikacje, z których korzystają, buforują dane. Wszelkie ich dalsze wykorzystanie, w szczególności publikacja produktów wideo, musi zostać uzgodnione z wyprzedzeniem. Wielu problemów można uniknąć, rezygnując z publikacji filmów. Pisemna umowa podpisywana przez uczestników okazała się pomocna w tej kwestii: Dokument powinien stanowić, że nagrane pliki niepoddane edycji i produkt końcowy nie mogą być publikowane ani udostępniane stronom trzecim. Rozstrzygające lub nawet prawnie wiążące zalecenie, jak poradzić sobie z tym zagadnieniem, nie może zostać jednak sformułowane w niniejszej broszurze.

Wycieczka i wprowadzenie tematyczne

Zwiedzanie miejsca pamięci lub wprowadzenie tematyczne stanowią podstawę warsztatów i są niezbędne do uwrażliwienia uczestników na prezentowane tematy i kontekst historyczny. W ten sposób uczestnicy uzyskują nie tylko wspólną podstawową wiedzę, ale także przygotowują się jako grupa do radzenia sobie ze złożonymi i często naładowanymi emocjonalnie zagadnieniami oraz do bezpiecznego poruszania się po danym terenie. Jeśli grupa już wcześniej odwiedziła miejsce pamięci, wprowadzenie można odpowiednio skrócić lub dostosować.

Na początku należy również uczulić uczestników, aby podczas warsztatów uważali okazywali szacunek innym osobom odwiedzającym miejsce pamięci. Z naszego doświadczenia wynika, że inne zasady lub sposoby zachowania są łatwe do omówienia, jeśli istnieją ku temu powody. Mogą to być chociażby niewłaściwe zachowanie ze strony uczestników lub wyrażana niepewność. Skupianie się na nich już od samego początku może przerodzić się w tendencję do ich hamowania, a czasem nawet sprowokowania. Oczywiście nie dotyczy to zrozumiałych zasad panujących na miejscu, takich jak zakaz fotografowania w niektórych pomieszczeniach lub obszarach. Te warunki ramowe muszą zostać wcześniej uzgodnione z danym miejscem pamięci.

Jednocześnie uczestnicy powinni być przygotowani na potencjalne sytuacje konfliktowe. Należy stawić czoła zdenerwowaniu, które może być wywołane u innych odwiedzających po prostu poprzez fakt nagrywania filmów. Należy się z nim zmierzyć w poczuciu własnej misji medialno-twórczej. W tej roli prowadzący warsztaty powinien wspierać uczestników przed i w trakcie wizyty w miejscu pamięci.

W celu efektywnego wykorzystania czasu warsztatów, wprowadzenie można zrealizować w kompaktowej formie poprzez dostarczenie filmów instruktażowych na temat produkcji wideo, aby dać uczestnikom podstawowe zrozumienie najważniejszych technik i procesów bez przyćmiewania samego procesu twórczego. Celem jest zapewnienie młodym ludziom narzędzi potrzebnych do samodzielnej i pewnej realizacji własnych pomysłów. Obejmuje to podstawową wiedzę na temat sposobów narracji (storytelling), pracy z kamerą i technik montażu (patrz materiały).

Zadanie z konkretnym pytaniem

After the introductory content-related and technical-creative sessions, the participants Po wprowadzeniu merytorycznym i technicznym/projektowym uczestnicy sami stają się twórcami własnych filmów. Zostają poproszeni o przygotowanie krótkiego filmu wideo w małych grupach liczących od trzech do czterech osób. Głównym zadaniem warsztatów jest opracowanie przez uczestników własnej perspektywy i punktu widzenia na tematy poruszane w miejscu pamięci oraz wyrażenie ich w krótkim filmie. W tym celu otrzymują konkretne pytanie, które zawiera zarówno elementy opisowe, jak i refleksyjne.

Konkretne, jasne zadania okazały się bardzo pomocne w zapobieganiu powstawania tzw. „strachu przed pustą kartką”. Jednym z możliwych pytań może być: „Co opowiedziałbyś przyjacielowi o swojej wizycie w miejscu pamięci? Co jest dla ciebie szczególnie ważne?” To pytanie zachęca uczestników do zastanowienia się nad swoimi wrażeniami, a jednocześnie do sformułowania własnych postaw i emocji. Pomaga im umieścić to, czego doświadczyli, w osobistym kontekście i przedstawić to w sposób, który ma znaczenie dla nich samych i innych. Tworzy to swoiste powiązanie pomiędzy opracowywanymi zagadnieniami a światem ludzi młodych, nad którym mogą dalej pracować w procesie twórczym.

Etap pracy

Etap pracy można podzielić na dwie części: Korzystając z dostarczonych materiałów, wrażeń z wycieczki, dodatkowych źródeł lub innych impulsów, uczestnicy w pierwszej kolejności opracowują wstępny scenariusz swojego filmu podczas fazy badawczej. Wsparcie zapewnia arkusz roboczy służący do produkcji wideo, który można wypełnić, a także strukturyzuje późniejszy proces produkcji. Ważne jest, aby ten etap oferował wystarczająco dużo czasu na procesy twórcze i własne prace badawcze, ale jednocześnie był zamknięty w pewnych ramach czasowych. Prowadzący warsztaty zapewnia wsparcie w kwestiach merytorycznych lub metodologicznych. Faza badawcza kończy się krótką wspólną dyskusją na temat wypełnionych arkuszy roboczych, które zawierają również scenopis obrazkowy, czyli harmonogram planowanego filmu.

W kolejnej fazie produkcji małe grupy poruszają się po miejscu pamięci, nagrywają poszczególne klipy, a następnie montują je w krótki film. Uczestnicy pracują na tym etapie w bardzo niezależny sposób. Ważne jest, aby jasno przedstawić warunki ramowe obowiązujące dla krótkich filmów wideo. Dla filmów ustalona jest maksymalna długość, na przykład od jednej do dwóch minut, aby zachęcić uczestników do zwięzłego i jasnego formułowania komunikatów. Nie chodzi o tworzenie doskonałych filmów, ale o intensywne angażowanie się w treść i przedstawianie własnych myśli i uczuć w krótkiej, ale wymownej formie. Głównym zadaniem prowadzącego warsztaty na tym etapie jest wspieranie młodych ludzi w procesie twórczym. Obejmuje to odwoływanie się do wskazówek już opracowanych dla projektowania mediów, takich jak wykorzystanie muzyki, emotikonów i elementów tekstowych, ale także zwrócenie uwagi na czas. Doświadczenia z warsztatów pilotażowych pokazują, że na fazę produkcyjną wymagane jest od półtorej do dwóch godzin.

Informacje zwrotne i dyskusja

Szczegółowa sesja dyskusyjna i informacji zwrotnych kończy warsztaty i ma kluczowe znaczenie dla refleksji i przetwarzania wyprodukowanych filmów. Uczestnicy mają możliwość zaprezentowania swoich filmów grupie i podzielenia się swoimi doświadczeniami. Najważniejsze wydarzenia, wyzwania i doświadczenia emocjonalne mogą zostać poruszone i omówione.

Na początku każdy film jest oglądany razem. Uczestnicy przekazują filmy prowadzącemu warsztaty (np. za pośrednictwem serwisu WeTransfer). Następnie można je wyświetlić np. na projektorze. Alternatywnym rozwiązaniem jest podłączenie urządzeń bezpośrednio do projektora. Jest to zazwyczaj możliwe.

Zaraz potem głos zabierają producenci: Mogą krótko wyjaśnić, jak się czuli podczas filmowania, jak doświadczyli interakcji z kamerą i jaki był główny cel prezentowanych treści. Filmy pozostają na początku autonomiczne, związane jedynie z emocjami i interpretacjami małych grup, które je tworzą.

Pod koniec dyskusji wideo wszystkim uczestnikom zadawane są pytania: „Co Ci się szczególnie spodobało?” i „Czy coś w filmach innych osób cię zirykowało?” Te otwarte pytania zachęcają do intensywnego zajęcia się różnorodnymi sposobami wyrażania się i podejściami do tematów innych osób oraz sprzyjają wymianie pełnej szacunku na temat różnych perspektyw w grupie.

Kreatywne podejścia lub decyzje, które są postrzegane jako nieodpowiednie lub irytujące przez prowadzącego warsztaty lub uczestników, mogą być również formułowane jako komunikaty „ja”.

Ostatnia część poświęcona przekazywaniu informacji zwrotnej obejmuje krótką ocenę całego warsztatu. Można tu zastosować prostą metodę przy użyciu samoprzylepnych kropek: Uczestnicy otrzymują punkty i zaznaczają swoje opinie na temat różnych aspektów warsztatów, takich jak atmosfera pracy, trudność zadań lub przydatność metody wideo, na przygotowanej tablicy. W ten sposób powstaje obraz odzwierciedlający nastroje, w którym wszyscy uczestnicy mogą w łatwy sposób uczestniczyć, a który na prośbę osób prowadzących warsztaty może zostać jeszcze pogłębiony.

Koncepcje pilotażowe

Koncepcje z Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau i Miejsca Pamięci Obozu Koncentracyjnego Mauthausen, które zostały opracowane w ramach projektu, dają wyobrażenie o tym, jak faktycznie realizowane są warsztaty poświęcone krótkim formom wideo.

Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau

Uczestnicy: maksymalnie 15 uczestników

Osoba prowadząca zespół: 1 osoba prowadząca zespół z ramienia Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera

Czas trwania: 4 godziny

Przedmiot/materiały: Warsztaty odbywają się w ramach dni nauki w Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera (MMSZ). Przed warsztatami uczestnicy biorą udział we wprowadzeniu tematycznym do tematu „Obóz koncentracyjny Dachau w systemie obozów koncentracyjnych w czasach narodowego socjalizmu” oraz zwiedzaniu miejsca pamięci z przewodnikiem.

Warsztaty oferują atrakcyjny, łatwo dostępny format pedagogiki medialnej dla wszystkich uczestników. Uczestnicy mogą emocjonalnie i kognitywnie „przetrawić” i przetworzyć wizytę w miejscu pamięci. Ponadto uczestnicy rozwijają osobiste spojrzenie na kwestie historyczne i pamięci historycznej w odniesieniu do tematu Holokaustu. Produkcja krótkiego filmu wideo w małej grupie składającej się z około trzech uczestników wzmacnia kreatywność i poczucie własnej skuteczności.

Wideo można nagrać zarówno w Miejscu Pamięci Obozu Koncentracyjnego Dachau, jak i w Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera (MMSZ).

Krótkie filmy, trwałe wspomnienia

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

Materiały informacyjne

Przebieg działań:

Wprowadzenie (krótkie wprowadzenie za pomocą przykładowych filmów, podstawy tworzenia filmów przy użyciu tzw. narracyjnych kart bingo, tworzenie grup, wyjaśnienie zadania)	30 minut
Burza mózgów & Opracowanie scenopisu (przykłady: pięć rzeczy, które nie były mi znane o obozie koncentracyjnym w Dachau. Co Cię irytuje w miejscu pamięci Dachau? Wyjaśnij swoją irytację. Opowiedz komuś o swojej wizycie w miejscu pamięci obozu koncentracyjnego i/lub Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera (MMSZ). Własne pomysły uczestników	40 minut
Droga do miejsca pamięci	20 minut
Nagrania wideo w miejscu pamięci/ w Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera (MMSZ)	40 minut
Droga powrotna do Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera (MMSZ)	20 minut
Edycja wideo	60 minut
Prezentacja filmów i ocena warsztatów	30 minut

Osoba kontaktowa: Sylvia Wüllner (wuellner@mmsz-dachau.de)

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

Miejsce pamięci obozu koncentracyjnego Mauthausen

Uczestnicy: maksymalnie 16 osób (w wieku od 16 lat)

Osoba prowadząca zespół: 1 edukator w Miejscu Pamięci Obozu Koncentracyjnego Mauthausen

Czas trwania: łącznie 6 godzin (2 godziny zwiedzania, 30 minut przerwy, 3 godziny 30 minut warsztatów)

Przedmiot/materiały:

Podczas wycieczki uczestnicy zapoznają się z historycznym miejscem i jego historią z różnych perspektyw. Faza badawcza zachęca do samodzielnej pracy, a poszczególne aspekty historii obozu są poznawane w bardziej dogłębny sposób na podstawie wybranych wydarzeń. Uczestnicy pracują z różnymi materiałami historycznymi (w tym oryginalnymi przedmiotami, obrazami, artykułami prasowymi, elementami biograficznymi i literaturą naukową). Zagadnienia związane z fazą badawczą zostają pokrótce przedstawione na sesji plenarnej. Struktura tego procesu zostaje uwzględniona w następujących pytaniach: Co się stało? (Opis wydarzenia historycznego) Jakie znaczenie miało to wydarzenie dla zaangażowanych w nie osób? (Opis konsekwencji) A teraz? (Zastanówmy się, jakie wnioski możemy wyciągnąć dziś z tych historii).

W kolejnej fazie produkcji wideo uczestnicy mogą kontynuować pracę z tymi pytaniami lub stworzyć film o swojej wizycie w miejscu pamięci. Głównym celem edukacyjnym jest sformułowanie przekazu i związana z nim narracja (storytelling). Uczestnicy muszą wybrać odpowiednie miejsca, materiały lub przedmioty dla przekazu zawartego w filmie.

Krótkie filmy, trwałe wspomnienia

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

Materiały informacyjne

Przebieg działań:

Wycieczka	2 godz.
Faza badawcza (sala seminaryjna; pięć grup tematycznych)	45 minut
Przerwa na lunch	30 minut
Prezentacja fazy badawczej	30 minut
Produkcja wideo: Instrukcje dotyczące produkcji wideo: Prezentacja arkusza scenopisu. Omówienie etapów pracy. (15 min) Produkcja wideo (uczestnicy, wyposażeni w instrukcje robocze samodzielnie poruszają się po terenie, nagrywają filmy i edytują je. (ok. 1 godz.) Wysłanie wideo do prowadzącego warsztaty za pośrednictwem serwisu WeTransfer. (15 min)	1,5 godz.
Oglądanie filmów i krótka runda finałowa (refleksja na temat kręcenia filmów na miejscu)	45 minut

Osoba kontaktowa: Marlene Wöckinger (marlene.woeckinger@mauthausen-memorial.org)
oraz Alexander Kleiß (alexander.kleiss@mauthausen-memorial.org).

Doświadczenia

W ramach projektu przeprowadzono łącznie cztery warsztaty pilotażowe nowych koncepcji warsztatów, a następnie przeanalizowano je za pomocą ankiet wśród uczestników, nauczycieli i prowadzących warsztaty. Opinie wszystkich uczestników były w przeważającej większości bardzo pozytywne. Młodzi ludzie byli bardzo entuzjastycznie nastawieni do pracy z krótkimi filmami, ponieważ znają już ten format z codziennego życia, korzystając z niego na platformach takich jak TikTok czy Instagram. Ich znajomość tej formy ekspresji umożliwiła im zaangażowanie się w tematy narodowego socjalizmu i Holokaustu oraz wyrażenie własnego punktu widzenia.

Realizacja koncepcji była również wykonalna dla prowadzących warsztaty. Warsztaty zostały celowo zaprojektowane tak, aby były łatwo dostępne, tak aby nawet osoby, które nie posiadały wcześniej doświadczenia w produkcji krótkich filmów, mogły kompetentnie towarzyszyć innym uczestnikom warsztatów. To rozwiało obawy zarówno prowadzących warsztaty, jak i młodych ludzi przed zaangażowaniem się w coś, co dla wielu z nich było nowym formatem. Stworzono pozytywną i wspierającą atmosferę pracy, w której wszyscy zaangażowani czuli się komfortowo i uczyli się od siebie nawzajem.

Motywacja młodych ludzi do udziału w warsztatach była niezmiernie wysoka. Zaangażowali się, rozwinęli własne kreatywne pomysły i często byli dumni ze swoich gotowych filmów. To pozytywne doświadczenie wzmocniło ich identyfikację z treścią i umożliwiło im świadome zastanowienie się i przedstawienie wiadomości, które chcieli przekazać w swoich filmach.

Jednocześnie warsztaty pilotażowe ujawniły pewne wyzwania. Niektórzy młodzi ludzie byli rozczarowani, gdy ich końcowe produkty nie spełniały ich wysokich oczekiwań lub nie pasowały do tego, do czego są przyzwyczajeni z profesjonalnie wyprodukowanych filmów w mediach społecznościowych. W tym przypadku stało się jasne, że to nie techniczna perfekcja lub wizualny wygląd wideo wymagają silniejszego przekazu, ale raczej merytoryczna dyskusja na tematy związane z wizytą w miejscu pamięci. Ta równowaga między formą a treścią pozostaje głównym zadaniem w dalszym rozwoju koncepcji.

Prowadzący warsztaty od czasu do czasu wyrażali obawy, czy silny nacisk na produkcję wideo nie odciąga uwagi od głębi dyskusji. Jednak kwestia wymiernych sukcesów i policzalnych wyników w edukacji historyczno-politycznej nie jest czymś nowym. Wyzwaniem jest stworzenie równowagi, w której elementy kreatywne wspierają dyskusję merytoryczną, a nie ją przyćmiewają.

Ogólnie rzecz biorąc, warsztaty pilotażowe pokazały, że format „krótkiego wideo” oferuje duży potencjał w zakresie zachęcania młodych ludzi do angażowania się w tematy związane z pracą pamięciową i umożliwiania im znajdowania nowych, kreatywnych form wyrazu. Zdobyte doświadczenie oferuje cenne sugestie dotyczące dalszej optymalizacji koncepcji, aby móc jeszcze lepiej odpowiadać na potrzeby i oczekiwania uczestników.

Warunki ramowe

Warunki ramowe warsztatów odgrywają kluczową rolę w ich powodzeniu i powinny być sprawdzane przed każdym warsztatem. Szczególnie ważne jest, aby wziąć pod uwagę wielkość i wiek grupy, a także zdolność uczestników do samodzielnej pracy. Idealnie byłoby, gdyby uczestnicy mieli już pewne doświadczenie z miejscem pamięci, zwłaszcza jeśli wycieczka lub merytoryczne wprowadzenie do treści musi zostać skrócone z powodu braku czasu.

Wielkość i skład grupy

Optymalna wielkość grupy to około 15 osób, co pozwala na zapewnienie intensywnego wsparcia edukacyjnego. Uczestnicy powinni mieć ukończone co najmniej 14 lat. Młodzi ludzie muszą posiadać już pewien stopień niezależności i zdolności do refleksji, ponieważ podczas warsztatów będą samodzielnie pracować nad swoimi projektami wideo.

Ramy czasowe

Należy zaplanować co najmniej pół dnia, aby oprócz produkcji wideo móc zaoferować przeprowadzenie rzetelnej, merytorycznej dyskusji. Idealnie byłoby, gdyby dostępny był cały dzień, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na proces twórczy i końcową refleksję. Zbyt napięty harmonogram może znacznie pogorszyć jakość pracy merytorycznych treści i doświadczenia edukacyjne uczestników.

Wyposażenie techniczne

Każda mała, czteroosobowa grupa potrzebuje własnego urządzenia do produkcji wideo, takiego jak tablet lub smartfon z dobrej jakości kamerą i wystarczającą ilością pamięci. Ważne jest, aby z wyprzedzeniem upewnić się, że dostępna jest wystarczająca ilość sprzętu i że jest on w pełni sprawny. Uczestnicy powinni już wcześniej otrzymać podstawowe wprowadzenie do korzystania z urządzeń, na przykład za pomocą materiałów projektowych dotyczących produkcji wideo i sposobów narracji (storytelling), aby zminimalizować trudności techniczne podczas warsztatów. Instytucja edukacyjna powinna zapewnić mikrofon i, w razie potrzeby, inne pomoce techniczne (np. gimbal) dla każdej małej grupy.

Rola nauczycieli

Konieczna jest ścisła współpraca z nauczycielami lub liderami grup w celu wcześniejszego wyjaśnienia konkretnych potrzeb i wymagań grupy. Nauczyciele powinni przygotować uczestników do korzystania z urządzeń przy zachowaniu szacunku i do zrozumienia znaczenia tematu ochrony danych. Obejmuje to również jasne porozumienia dotyczące tego, w jaki sposób i gdzie można robić zdjęcia i nagrywać filmy. Podczas warsztatów nauczyciele powinni być dostępni dla uczniów jako osoby kontaktowe.

Rola prowadzących warsztaty

Prowadzący warsztaty powinien przyjąć otwartą i wspierającą postawę. Działa jako mentor, który pomaga młodym ludziom w zadawaniu pytań oraz prowadzi i wspiera proces twórczy. Aby lepiej zrozumieć perspektywę uczestników, dobrym pomysłem jest, aby prowadzący warsztaty przetestowali już zawczasu elementy warsztatu (produkcja wideo, montaż itp.). Pomoże im to lepiej zrozumieć wyzwania i niepewność młodych ludzi.

Ochrona danych i publikacja

Ochrona danych jest ważnym aspektem warsztatów, szczególnie w przypadku pracy z młodymi ludźmi i wrażliwymi tematami. Od samego początku należy wyraźnie poinformować, że wyprodukowane filmy będą wyświetlane wyłącznie w klasie lub grupie i nie mogą być publikowane pod żadnym pozorem. W tym celu należy wcześniej uzyskać pisemne oświadczenie lub umowę.

Te warunki ramowe tworzą podstawę udanego warsztatu, w którym uczestnicy czują się bezpiecznie i dobrze czują się w towarzystwie, podczas gdy twórczo i merytorycznie radzą sobie z trudnymi tematami pracy poruszonym w miejscu pamięci.

Materiały

Produkcja wideo

W ramach krótkiego wprowadzenia uczestnikom należy przedstawić podstawy produkcji wideo, aby uniknąć frustracji towarzyszącej temu procesowi i móc skupić się na kreatywnej / merytorycznej dyskusji podczas fazy roboczej. Krótkie filmy, trwałe wspomnienia (ang. Short videos, lasting memories) zawiera trzy krótkie filmy do wykorzystania podczas warsztatów lub zajęć przygotowawczych. W ten sposób młodzi ludzie zostaną przygotowywani do produkcji wideo w jak najkrótszym czasie.

Poniżej zamieszczona została adaptacja tekstowa samouczków wideo, którą można przekazać uczestnikom warsztatów jako materiały informacyjne.

6 wskazówek: Produkcja wideo za pomocą smartfona

- [Kadr z filmu ↗](#)

Ten przewodnik stanowi solidną podstawę do tworzenia profesjonalnych filmów przy użyciu smartfona.

1. Unikanie zakłóceń

- Aktywacja trybu samolotowego: Przełącz smartfon w tryb samolotowy lub tryb „nie przeszkadzać”, aby połączenia lub powiadomienia nie przerywały procesu nagrywania.
- Wyczyść obiektyw: Wyczyść obiektyw kamery, aby zapewnić wyraźny, ostry obraz bez plam i rozmyć.
- Zachowaj wolną przestrzeń dyskową: Upewnij się, że posiadasz co najmniej 4 GB dostępnej przestrzeni dyskowej. Wystarcza to na około 11 minut materiału wideo.
- Stabilizacja: Użyj statywu lub trzymaj smartfon stabilnie, używając obu rąk i łokci opartych o własne ciało.
- Naładuj akumulator: Naładuj akumulator do pełna, aby podczas nagrywania nie uległ rozładowaniu.

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

2. Właściwe ustawienia kamery

- Rozdzielczość: Wybierz najwyższą możliwą rozdzielczość, zazwyczaj 4K.
- Liczba klatek na sekundę: Ustaw liczbę klatek na sekundę na 25 lub 30 FPS.
- Uwaga na zużycie pamięci: Wyższe rozdzielczości wymagają więcej przestrzeni dyskowej. Zwróć na to uwagę podczas planowania dłuższych filmów.

3. Właściwy format

- Format poziomy (16:9): Idealny do prezentacji na YouTube, ekranie lub projektorze.
- Format portretowy (9:16): Idealny do serwisu TikTok, rolek na Instagramie, serwisu IGTV i szortów na Facebooku.
- Wybór formatu: Przed rozpoczęciem nagrywania zdecyduj, w jakim formacie chcesz nagrać swój film, w zależności od platformy, na której chcesz go opublikować.

4. Korzystaj z naturalnego światła

- Wykorzystaj światło dzienne: Jeśli nie posiadasz profesjonalnego oświetlenia, użyj światła dziennego.
- Pozycjonowanie: Jeśli filmujesz siebie, usiądź przed oknem. Jeśli filmujesz inne osoby lub obiekty, światło powinno znajdować się za Tobą.
- Pochmurne niebo kontra słońce: Zachmurzone niebo zapewnia miękkie światło, podczas gdy bezpośrednio światło słoneczne tworzy twarde cienie, które często są niepożądane.

5. Ostrość i ekspozycja

- Ręczne ustawianie ostrości: Dotknij wyświetlacza w aplikacji aparatu, aby ustawić ostrość na wybranym obiekcie.
- Ustaw ekspozycję: Użyj symbolu słońca na wyświetlaczu, aby dostosować jasność wideo.
- Blokada AF/AE: Włącz blokadę AF/AE, dotykając i przytrzymując filmowany obiekt, aby zapobiec automatycznej zmianie ostrości i ekspozycji. Jest to szczególnie pomocne w przypadku ustawień stałych.

6. Ustawienie jakości dźwięku

- Mikrofony zewnętrzne: Jeśli to możliwe, użyj zewnętrznego mikrofonu, aby poprawić jakość dźwięku.
- Mikrofony wewnętrzne: W przypadku korzystania z mikrofonu wewnętrznego źródło dźwięku nie powinno znajdować się dalej niż jeden metr od smartfona, w przeciwnym razie szumy w tle pogorszą jakość dźwięku.
- Oddzielne źródło dźwięku: Jeśli źródło dźwięku znajduje się dalej, nagraj dźwięk osobno za pomocą drugiego smartfona i dodaj go później w procesie edycji.
- Ochrona przeciwwietrzna: Unikaj wietrznych miejsc lub używaj ochrony przeciwwietrznej, ponieważ szum wiatru może sprawić, że nagranie okaże się bezużyteczne.

6 wskazówek: Sposoby narracji (storytelling)

- [Kadr z filmu ↗](#)

Ten przewodnik ma na celu pomóc w tworzeniu ekscytujących krótkich filmów z jasną i wciągającą historią.

1. Zastosuj wyrazistą przynętę wizualną

- Zacznij z hukiem: Rozpocznij swój film od ekscytującego pytania lub stwierdzenia, które natychmiast przyciągnie uwagę widza. Na przykład: „Te 3 wskazówki zmienią Twoje życie!”
- Utrzymuj napięcie: Upewnij się, że ciekawość widzów nie słabnie. Dostarczaj im interesujących i istotnych informacji, które zachęcą ich do dalszego oglądania.

2. Kompaktowo i zwięźle

- Przejdź do rzeczy: Wideo powinno być krótkie i treściwe. Unikaj długich wyjaśnień i skoncentruj się na najważniejszych kwestiach.

3. Wsparcie wizualne i dynamika

- Używaj efektów i gestów: Wzmocnij swój przekaz mimiką, gestami i efektami towarzyszącymi, takimi jak emotikony, naklejki, muzyka lub napisy. Sprawia to, że Twoje wideo będzie żywe i atrakcyjne.
- Stosuj efekty z umiarem: Nie przesadzaj jednak z efektami wizualnymi, aby nie przeładować wideo i nie rozpraszać uwagi widzów.

4. Ukaż emocje

- Uwzględnij emocje: Niezależnie od tego, czy jest to radość, złość, zaskoczenie czy humor. Okaż swoje emocje, aby zbudować więź z publicznością. Emocje ożywiają historię i czynią ją zrozumiałą.
- Osobiste historie: Opowiadaj o własnych doświadczeniach, aby dotrzeć do emocji odbiorców i dać im możliwość utożsamienia się z Tobą.

5. Bądź autentyczny

- Prawdziwy i niedoskonały charakter: Nie musisz tworzyć idealnego wideo. Spontaniczność i autentyczność są często lepiej odbierane niż perfekcja. Pokaż się takim, jakim jesteś.
- Styl osobisty: Zrelaksowane, autentyczne wideo tworzy zaufanie i pozostawia miejsce na identyfikację. Widzowie chcą oglądać prawdziwych ludzi, a nie perfekcyjnie zainscenizowane sceny.

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

6. Wezwanie do działania (Call to Action (CTA)) i nagłe zawieszenie akcji w filmie

- Promowanie interakcji: Zakończ wideo wezwaniem do działania. Zadawaj pytania, na które odbiorcy mogą odpowiedzieć w komentarzach lub poproś ich o dalsze przemyślenie konkretnego tematu.
- Napięcie przed kolejnym odcinkiem: Użyj cliffhangerów (zabieg fabularny, polegający na nagłym zawieszeniu akcji w sytuacji pełnej napięcia, przyp. tłum.), aby wzbudzić zainteresowanie widzów kontynuacją odcinka. Niech wideo zakończy się ekscytującym pytaniem otwartym lub zapowiedzią kontynuacji.

Edycja wideo za pomocą aplikacji CapCut

- [Kadr z filmu ↗](#)

CapCut to przyjazna dla użytkownika, bezpłatna aplikacja do edycji wideo autorstwa ByteDance, firmy stojącej za TikTokiem. Oferuje wiele funkcji, które sprawiają, że edycja wideo jest łatwa i przystępna, idealna do tworzenia własnych kreatywnych klipów. Tutaj możesz dowiedzieć się, jak profesjonalnie edytować swoje filmy w zaledwie kilku krokach.

1. Zaczynaj, korzystając z aplikacji CapCut

Aby rozpocząć nowy projekt w CapCut, otwórz aplikację i kliknij „Nowy projekt”. Następnie wybierz filmy lub zdjęcia, które chcesz edytować i kliknij „Dodaj”. Spowoduje to przejście do trybu edycji, w którym wszystkie wybrane klipy zostaną wyświetlone na osi czasu.

2. Podstawowe narzędzia do edycji

W trybie edycji filmy wyświetlane są na osi czasu. Jeśli chcesz wyciąć określoną część wideo, wybierz klip i kliknij przycisk „Podziel”. W tym momencie wideo zostaje podzielone na dwa fragmenty. Możesz po prostu usunąć części, których już nie potrzebujesz, wybierając je i dotykając symbolu „Usuń”.

3. Dodaj przejścia

Aby wideo wyglądało płynniej i bardziej profesjonalnie, pomiędzy poszczególnymi klipami można wstawić tzw. „przejścia”. Aby to zrobić, kliknij mały kwadrat między dwoma klipami i wybierz pożądane przejście. Wystarczy jedno kliknięcie, aby utworzyć płynne przejście między scenami.

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

4. Dodaj muzykę w tle

Muzyka ożywia każdy film. Aby dodać muzykę, przejdź do sekcji „Audio”. Tutaj możesz wybrać utwór ze swojej biblioteki lub uzyskać dostęp do bezpłatnych utworów w aplikacji CapCut. Pamiętaj, aby dostosować głośność muzyki do Twojego głosu w filmie, aby go nie zagłuszyć.

5. Klatki kluczowe

Klatki kluczowe umożliwiają tworzenie animacji i ruchów w materiałach wideo. Ustaw klatki kluczowe na początku i na końcu klipu i przesuвай obiekt wideo między klatkami kluczowymi, aby tworzyć dynamiczne efekty przesuwania lub powiększania.

6. Tekst i efekty

Teksty i efekty wizualne dodają wykończenia do filmu. Przejdź do „Tekst”, wybierz styl i dostosuj kolor, rozmiar i czcionkę. W menu można również znaleźć efekty, które sprawią, że wideo będzie jeszcze bardziej interesujące.

7. Korekcja kolorów i filtry

Dzięki odpowiedniej korekcji kolorów wideo będzie wyglądać bardziej profesjonalnie. W CapCut możesz dostosować jasność, kontrast i nasycenie lub po prostu wybrać filtr, który pasuje do Twojego stylu.

8. Dodaj głos lektora

Jeśli chcesz dodać do swoich filmów dodatkowe wyjaśnienie, możesz nagrać głos lektora bezpośrednio w CapCut. Aby to zrobić, wróć do obszaru „Audio” i kliknij na funkcję „Voiceover”. Naciśnij i przytrzymaj przycisk nagrywania, aby nagrać tekst. TO idealne rozwiązanie do filmów objaśniających lub osobistych komentarzy.

9. Zapisywanie i udostępnianie

Po zakończeniu wszystkich czynności edycyjnych sprawdź wideo, aby upewnić się, że wszystko wygląda tak, jak je sobie wyobrażałeś. Na koniec kliknij „Eksportuj” i wybierz żadaną rozdzielczość i liczbę klatek na sekundę. Gotowy film jest następnie zapisywany na urządzeniu i gotowy do udostępnienia w serwisie TikTok lub innych mediach społecznościowych.

Dzięki tym instrukcjom będziesz doskonale przygotowany do edycji własnych filmów za pomocą aplikacji CapCut, którą możesz realizować łatwo i bezpośrednio na swoim smartfonie.

Krótkie filmy w miejscach pamięci? Dlaczego?

- [Kadr z filmu ↗](#)

Zalecenia dotyczące sprzętu i oprogramowania

Edycja:

- CapCut

Udostępnianie plików:

- Sprzętowe: Pamięć USB z wyjściem iPhone Lightning i USB-C wraz z dopasowaną aplikacją
- Sieciowe: pairdrop.net
- Oparte na chmurze: swisstransfer.com (Rekomendacja)

Wzór Deklaracji o wyrażeniu zgody

Poniższa deklaracja o wyrażeniu zgody może posłużyć jako wzór. Autorzy nie ponoszą odpowiedzialności za ich kompletność i pewność prawną.

Szablon: Burza mózgów & Scenopis

Zobacz załączniki.

Krótkie filmy, trwałe wspomnienia

Krótkie filmy wideo jako narzędzie do edukacyjnej pracy na rzecz kultury pamięci

Materiały informacyjne

Nota prawna

„Krótkie filmy, trwałe wspomnienia” to wspólny projekt realizowany przez democ e.V., Centrum Studiów im. Maxa Mannheimera w Dachau, Miejsce Pamięci Obozu Koncentracyjnego Mauthausen (Austria), Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu (Polska) oraz Muzeum Yad Mordechai (Izrael).

Projekt jest finansowany przez Fundację EVZ i Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych w ramach programu „Młodzież pamięta” (niem. JUGEND erinnert).

A YOUNG PEOPLE remember international project

Wydawca

democ e. V.
Skrytka pocztowa 440648
12006 Berlin

Mail: kontakt@democ.de
Telefon: 030/57712221

Rok publikacji

2024

Osoba odpowiedzialna w zakresie prawa prasowego

Linus Kebba Pook (democ)

Redakcja

Puneh Abdi, Stephan Cleef, Jérôme Déodat, Linus Kebba Pook, Alexander Kleiss, Marlene Wöckinger, Sylvia Wüllner

Wyłączenie odpowiedzialności

Informacje zawarte w niniejszej dokumentacji zostały opracowane zgodnie z naszą najlepszą wiedzą i przekonaniem. Wydawca nie ponosi odpowiedzialności za kompletność i aktualność prezentowanych informacji. Niniejsza publikacja zawiera odnośniki do stron internetowych osób trzecich, na których treść wydawca nie ma wpływu. Z tego powodu nie ponosi odpowiedzialności za treści osób trzecich. Dostawca lub operator odpowiednich stron jest zawsze odpowiedzialny za treść określonych lub powiązanych stron. Democ e. V. ponosi wyłączną odpowiedzialność za zawartość tej strony internetowej.

Deklaracja o wyrażeniu zgody

W dniu _____ Pani/Pan lub Państwa dziecko wezmą udział w warsztatach w/na

Osoby kontaktowe:

Imię i nazwisko:

Instytucja:

Telefon:

E-Mail:

Stanowisko:

Imię i nazwisko:

Instytucja:

Telefon:

E-Mail:

Stanowisko:

Intencją jest wykorzystanie produktów medialnych, osobistych obrazów i danych osobowych młodych ludzi, które zostały stworzone w ramach projektu na różne sposoby. W tym celu wymagana jest Deklaracja o wyrażeniu zgody.

Mogą Państwo skreślić niektóre z poniższych zdań, jeśli się z nimi nie zgadzają.

Niniejszym wyrażam zgodę na wykorzystanie produktów medialnych stworzonych przez uczestników oraz wizerunków osób stworzonych w ramach projektu

1. zostały pokazane i omówione przed grupą w ramach warsztatu oraz w tym celu przesłane niepublicznie do sieci społecznościowych (zamknięty profil TikTok lub Instagram), przesłane niepublicznie za pomocą udostępniania plików lub usług w chmurze (np. Google Drive, Dropbox, SwissTransfer),
2. mogły zostać opublikowane na stronie internetowej szkoły lub instytucji, za pośrednictwem której uczestnicy biorą udział w warsztatach oraz przez miejsca pamięci/instytucje edukacyjne/muzeum realizujące prace oraz partnerów współpracy wymienionych poniżej oraz Fundację EVZ, których profile mogą być publikowane na portalach społecznościowych (Instagram, TikTok, Facebook, YouTube, Vimeo),
3. mogły zostać wykorzystane przez instytucje wymienione w punkcie 2. w ramach działań public relations i w razie potrzeby mogły zostać przekazane mediom (dziennikom, mediom internetowym itp.) i przez nie opublikowane,
4. mogły zostać przygotowane w celach dokumentacyjnych i udostępnione publicznie (np. końcowa prezentacja projektu, prezentacja filmu dokumentalnego na konferencji itp.).
5. Wyrażam również zgodę na gromadzenie danych osobowych (imię i nazwisko, data urodzenia, adres e-mail) w celach komunikacyjnych. Dane te nie będą wyraźnie publikowane.

Informacje ogólne

Wizerunki osobiste to zdjęcia, grafiki, rysunki i nagrania wideo, które przedstawiają młodych ludzi w sposób umożliwiający ich indywidualnie rozpoznanie. Nagrywanie i wykorzystywanie obrazu, dźwięku i materiałów filmowych powstałych podczas projektu nie może być wykorzystywane bez zgody osób na nich przedstawionych. W przypadku nieautoryzowanych nagrań i/lub ich wykorzystania, odpowiedzialni pracownicy zażądają natychmiastowego usunięcia obrazu, dźwięku lub materiału filmowego. Podczas warsztatów zdjęcia osób mogą być przechowywane na urządzeniach cyfrowych uczestników. Mogą być one wykorzystywane wyłącznie do wyżej wymienionych celów i nie mogą być przekazywane ani publikowane w inny sposób.

Dzięki korzystaniu z mediów społecznościowych (Instagram, TikTok, Facebook, YouTube, Vimeo) w Internecie, osobiste zdjęcia i/lub imiona oraz inne opublikowane dane osobowe młodych ludzi mogą być dostępne i przechowywane na całym świecie. Odpowiednie dane można również znaleźć za pomocą tak zwanych „wyszukiwarek”.

Prawa do tych danych są przyznawane bez wynagrodzenia. W przypadku korzystania z produktów medialnych, wizerunków osobistych i danych osobowych niżej podpisany udziela jedynie zgody, która może zostać w dowolnym momencie wycofana na przyszłość. Zgoda ta może również zostać częściowo udzielona lub wycofana. Użytkownik i jego opiekunowie prawni niniejszym wyrażają zgodę na powyższe teksty. Zgoda może zostać cofnięta w przypadku przyszłych publikacji. W tym celu wystarczy się z nami skontaktować. Numery telefonów i osoby kontaktowe zostały umieszczone powyżej. Możesz również wyrazić zgodę na publikowanie jedynie niektórych fragmentów tekstu.

Nazwisko, imię, data urodzenia Uczestnik

Miejsce, data

Podpis uczestnika

Podpis opiekuna prawnego

Burza mózgów dotyczących filmu

Tytuł filmu:

Grupa docelowa	Zawartość	Produkcja
<p>Do kogo skierowany jest film?</p> <p>Co widzowie wiedzą już na ten temat?</p> <p>Jak zwracamy się do widzów (per ty/ per pan/pani / intonacja)?</p>	<p>O czym jest ten film?</p> <p>Co widzowie powinni wiedzieć/ znać / czego powinni nauczyć się po obejrzeniu filmu?</p> <p>Co należy pokazać?</p> <p>Co należy powiedzieć?</p> <p>Co należy wyświetlić (np. tekst)?</p> <p>Przybliżona długość filmu?</p>	<p>Czego potrzebujemy?</p> <ul style="list-style-type: none">☐ Kamera/telefon komórkowy☐ Statyw☐ Mikrofon☐ CapCut/aplikacja do przycinania filmów☐ Rozwiązanie do przesyłania danych <p>Kto co robi?</p> <ul style="list-style-type: none">• Osoba (osoby) przed kamerą• Kamera(y)• Cięcie• Tłumaczenie lektorskie (voice-over)• Scenopis• Reżyseria

Scenopis filmowy

Scena	Co widać? Co musimy sfilmować?	Co zostało powiedziane?
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		